

*Wierzę w Chrystusa
Zmartwychwstałego*



Okres paschalny

WIELKA

ISBN: 9788387487836

Wydawca: Archidiecezja Poznańska

Redakcja: ks. Szymon Stułkowski

Ilustracja (str. tytułowa): Agnieszka Wiśniewska i Julian Świetlicki - AR CherryBestGroup

Drukarnia: Zakład Poligraficzny Moś & Łuczak sp.j.

WPROWADZENIE

Okres paschalny w sposób szczególny jest naznaczony doświadczeniem kolejnych spotkań zmartwychwstałego Pana. Jest to czas odnowienia w sobie wiary w Jego zmartwychwstanie, do czego miał przygotować nas Wielki Post. Pragniemy zatem, aby w dniach następujących po Triduum Paschalnym kierunek naszej pracy duszpasterskiej wyznaczało hasło: ***Wierzę w Chrystusa Zmartwychwstałego.***

„Zmartwychwstały i chwalebny Chrystus – jak podkreśla papież Franciszek – jest głębokim źródłem naszej nadziei i nie zabraknie nam Jego pomocy, by wypełnić powierzoną nam przez Niego misję. Jego zmartwychwstanie nie należy do przeszłości; zawiera żywotną siłę, która przeniknęła świat. Tam, gdzie wszystko wydaje się martwe, ze wszystkich stron pojawiają się ponownie kielki zmartwychwstania. Jest to siła nie mająca sobie równych (...). Wiara – kontynuuje ojciec święty – oznacza wierzyć Jemu, wierzyć, że naprawdę On nas kocha, że żyje, że jest zdolny wkroczać tajemniczo, że nas nie opuszcza, że wydobywa dobro ze zła swoją mocą i swoją nieskończoną kreatywnością. Oznacza przekonanie, że On kroczy zwycięski poprzez dzieje, razem ze swymi »powołanymi, wybranymi i wiernymi« (Ap 17,14). Zmartwychwstanie Chrystusa sprawia, że w każdym miejscu pojawiają się zarodki tego nowego świata, i nawet gdyby zostały ścięte, wyrastają na nowo, ponieważ zmartwychwstanie Pana przeniknęło już ukryte wątki historii, ponieważ Jezus nie zmartwychwstał na próżno. Nie bądźmy na uboczu tego marszu żywej nadziei!” (*Evangelii gaudium*, 275-278).

Konsekwencje wynikające z głębokiego przeżywania wiary w Chrystusa Zmartwychwstałego bardzo zwięźle wyraził w liście apostołskim *Novo millennio ineunte* bł. Jan Paweł II, którego kanonizacja staje się właśnie udziałem całego Kościoła. Kończąc Jubileusz Roku 2000, powiedział: „Zmartwychwstały Chrystus, który przyłącza się do nas w drodze i pozwala się rozpoznać – tak jak uczniom z Emaus – »przy łamaniu chleba« (por. Łk 24,35), niech zastanie nas czuwających, gotowych rozpoznać Jego oblicze i spieszyć do braci, aby nieść im wspaniałą nowinę: »Widzieliśmy Pana!« (J 20,25)”. Spotkawszy więc Zmartwychwstałego i pozostając z Nim w komunii, mamy być w wierze Jego świadkami.

Wiara w Chrystusa Zmartwychwstałego winna jeszcze pełniej stawać się punktem odniesienia dla życia wiernych. Jak zwraca na to uwagę Synod Archidiecezji Poznańskiej, ma się to dokonywać m.in. poprzez właściwe ukazywanie sakramentów: „Należy pogłębiać rozumienie znaczenia sakramentu chrztu św., który włącza nas w Chrystusa i sprawia, że »i w życiu więc i w śmierci należymy do Pana« (Rz 14,8). Do istoty chrztu św. powinny nawiązywać zwłaszcza homilie i inne formy przepowiadania w okresie Wielkiego Postu i Wielkanocy, akcentujące paschalny wymiar życia chrześcijanina” (*Synod Archidiecezji Poznańskiej 2004-2008*, T. 1: *Dokumenty*, nr 585; por także nr 582).

Liturgia Pięćdziesiątnicy Paschalnej, trwającej od II nieszpórów Niedzieli Zmartwychwstania Pańskiego do uroczystości Zesłania Ducha Świętego, winna pomóc w odnowieniu wiary w zmartwychwstanie Pana, a równocześnie pogłębić świadomość chrzcielną.

Czytania Poniedziałku Wielkanocnego mówią o spotkaniu Jezusa z niewiastami, które wyraziły swoją wiarę w Jego zmartwychwstanie i miłość do Niego. One też stały się świadkami i zwiastunkami prawdy o zmartwychwstaniu Pana, który polecił im: „Idźcie i oznajmijcie moim braciom: niech idą do Galilei, tam Mnie zobaczą”.

Niedziela Miłosierdzia Bożego (2. niedziela wielkanocna) – w tym roku związana z kanonizacją papieża Polaka – przypomni, że dzięki świadectwu apostołów chrześcijaninie miłują Jezusa i wierzą w Niego, chociaż Go nie widzieli. Trudno tutaj nie zwrócić uwagi na szczególne świadectwo Jana Pawła II, który – ufając Bożemu miłosierdziu – w sposób heroiczny wypełniał misję umacniania siostr i braci w wierze.

Prawdę o tym, że uczniowie poznają swego ukrzyżowanego Mistrza przy łamaniu chleba, przypomina nam 3. niedziela wielkanocna. Wtedy otwierają się im oczy: „Pan rzeczywiście zmartwychwstał”, jest wśród nich i podąży z nimi po drogach czasu.

Znać głos Dobrego Pasterza – to przesłanie kolejnej (czwartej) niedzieli wielkanocnej. Bez zasłuchania w Jego głos, bez przyjęcia Go jako prawdziwego Słowa i Dobrego Pasterza trudno głosić prawdę o życiu, być świadkiem nadziei i miłości.

Przypomnienie, że jesteśmy w drodze do domu Ojca, które przynosi 5. niedziela wielkanocna, skłania do postawienia na nowo pytania o cel naszego życia. Droga do domu Ojca jest drogą wiary. Trzeba uwierzyć Jezusowi, który mówi: „Wierzcie mi, że ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie”.

Zgromadzeni na niedzielnej Eucharystii, tworzymy wspólnotę wierzących, jesteśmy w komunii z Jezusem. A wszystko dlatego, ponieważ uwierzyliśmy Mi-

łości. Ewangelia 6. niedzieli wielkanocnej przypomina słowa Jezusa, który mówi: „Jeżeli mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania”. I dalej: „Kto ma przykazania moje i zachowuje je, ten mnie miłuje”.

W uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego przeżywamy tajemnicę wyniesienia człowieczeństwa Jezusa, który wstępuje do nieba. Nieba nie da się wyrazić ludzkimi słowami – wyraża je tylko to jedno Słowo, którym jest Bóg. Właśnie dlatego, że Jezus jest teraz u Ojca, może być bliżej nas, może być z nami w pełni, może duchowo być z nami nieustannie.

Zesłanie Ducha Świętego, zamykające okres paschalny, pozwala nam doświadczyć szczególnego umocnienia, by móc otwierać drzwi naszych serc. Odtąd wszyscy jesteśmy posłani, ponieważ Duch Boży napełnił nas bogactwem swoich darów, które czekają na odpowiedź i stają się zadaniem. One mają nas przynaglać do obdarowywania innych. Jezus, który jest naszym największym Darem wielkanocnym, mówi do nas: „Weźmijcie Ducha Świętego”. Tym darem mamy dzielić się z innymi ludźmi.

W okresie paschalnym należy w tym roku zwrócić szczególną uwagę na Niedzielę Miłosierdzia Bożego (2. niedziela wielkanocna, Niedziela Biała, w oktawie) w związku z przypadającą tego dnia kanonizacją błogosławionych papieży: Jana Pawła II i Jana XXIII, a także na dni po niej następujące. Chodzi bowiem o to, by cała aktywność duszpasterska nie koncentrowała się wyłącznie na przeżywaniu samej kanonizacji, ale uwzględniała również owocowanie tego wielkiego wydarzenia w duchu wezwań, jakie znalazły się w komunikacie z 364. zebrania plenarnego Konferencji Episkopatu Polski. W komunikacie czytamy m.in.: „Dzielimy radość Kościoła powszechnego z daru kanonizacji błogosławionych Jana Pawła II i Jana XXIII. W osobie Papieża z Polski mamy jeszcze jednego orędownika u Boga, szczególnie bliskiego przez swoją pasterską miłość. Staje przed nami jako wielki Świadek wiary w Chrystusa, jedyne Odkupiciela człowieka i świata. Wzywa nas, abyśmy stawali się świadkami i narzędziami Bożego Miłosierdzia. Niech udział w uroczystościach kanonizacyjnych w Rzymie i w dziękczynieniu na terenie diecezji i parafii, pozwoli lepiej poznać i realizować duchowe dziedzictwo naszego wielkiego Rodaka”. Dla starszego pokolenia, które znało papieża Jana XXIII, ta uroczystość nabiera szczególnego znaczenia. W jego osobie powraca pamięć dobroci, okazywanej każdemu człowiekowi, ale również przesłania o wielkiej prostocie serca: „Uczmy się od Niego [Chrystusa], by się nie uskarżać, nie złościć, nie tracić wobec nikogo cierpliwości, nie żywić w sercu niechęci do tych, o których sądzimy, że wyrządzili nam krzywdę, lecz znosić siebie wzajemnie (...) i kochać wszystkich (...), także tych, którzy nam czynią coś złego, przebaczyć im i modlić się także za nich, bo może w oczach Bożych są lepsi od nas”.

Należy też zwrócić uwagę na niedzielę biblijną (3. niedziela wielkanocna – 4 maja) z następującym po niej Tygodniem Biblijnym, a także na Świątówką Niedzielę Powołań (4. niedziela wielkanocna – 11 maja) i następujące po niej kwartalne dni modlitw o powołania do służby w Kościele.

Pamiętać powinniśmy o przypadającym wcześniej, przed tymi niedzielami, Dniu Męczeństwa Duchowieństwa Polskiego (wtorek, 29 kwietnia).

Znacząca część okresu paschalnego (od czwartku po 2. niedzielę wielkanocnej) przypada na miesiąc maj, tradycyjnie poświęcony Najświętszej Maryi Pannie. W tych dniach należy zadbać o odpowiednie zestawienie tematyki paschalnej z tematami maryjnymi. Trzeba zwrócić uwagę, aby w niedziele wielkanocne, również w maju, śpiewać pieśni wielkanocne, a podczas nabożeństw majowych ukazywać Matkę Najświętszą jako najważniejszą uczestniczkę radości paschalnej. Może warto też podczas nabożeństw majowych odmawiać modlitwę papieża Franciszka, kończącą adhortację apostolską *Evangelii gaudium*.

Nie można zapomnieć o przygotowaniu do nadejścia Ducha Świętego przed uroczystością Zesłania (nowenna od poniedziałku, 2 czerwca) i samych obchodach uroczystości Zesłania Ducha Świętego (8 czerwca), a także o nabożeństwach czerwcowych ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa.

ks. Adam Przybecki